

Rok svatého Pavla (4) OD NIHOHO Z NÁS NENÍ DALEKO

Pobyt v Soluni (také Thesalonica), nejvýznamnějším městě Makedonie, byl krátký. Přesto se zde podařilo založit křesťanskou komunitu, které jsou adresovány dva listy (1. a 2. Sol). *Bratři v noci vypravili Pavla a Silu do Beroje. Když se však soluňští židé dověděli, že Pavel hlásá také v Beroji, přišli i tam a podněcovali a pobuřovali lid. Bratři vypravili Pavla na cestu do Athén.* (Sk 17,10.13-15). Silas a Timotej však zůstávají v Makedonii a s Pavlem se opět setkávají až v Korintu.

Pavel přichází do metropole řecké kultury a filosofie, do města, které si libovalo v uctívání bohů a na každém kroku bylo vyzdobeno sochou nějakého božstva. Pavla to však popudilo, protože z jeho pohledu se jednalo o modloslužbu. *Rozmlouval v synagoze se židy a na náměstí s těmi, kdo tam právě byli.* (Sk 17,17) Diskutoval i se zastánci filosofických směrů a dostává se tak až na Areopag, místo na athénském vrchu, kde se konaly soudy. Vzdálenost od městského ruchu dávala možnost pořádat zde filosofické debaty, protože *všichni Athéňané se ničím jiným nezaměstnávají než tím, co nového by si mohli povědět nebo vyslechnout.* (Sk 17,21)

**Martova hora – Areopag
1869**

tomu, kdo se ptá, On odpoví: Jsi můj syn, jsi moje dcera. Stojím za tebou, když budeš cítit, že padáš, stačí se opřít. Jdu vedle tebe, když nebudeš vědět kudy, chytň se a já tě povedu. Věř mi, nejsem daleko.“ To, že Bůh chce mít účast na našem životě, chce být s námi, že jeho láska k nám je bezpodmínečná, může vést k tomu, že ho odmítneme (ze strachu?) jako někteří v Athénách. Ti však, kdo opravdu naslouchali, uvěřili. *Mezi nimi člen Areopagu Diviš, pak žena, která se jmenovala Damaris a mnozí jiní.* (Sk 17, 34)

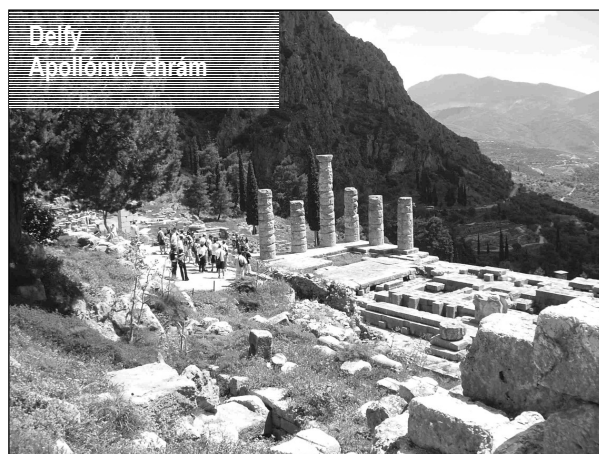
Nejdelší zastávkou druhé misijní cesty byl Korint, kde Pavel pobýval v letech 50/51-52. Na základě žaloby Židů se dostal před soud prokonzula Galia (srov. Sk 18,12) Ten řídil provincií Achaia (Řecko) v letech 51 – 52. V Dellách byl nalezen nápis umístěný na Apollónově chrámu, který potvrzuje Galia jako prokonzula Achaje (fragменты objeveny roku 1905, souborně publikovány v roce 1970). Jde o nejdůležitější východisko pro uspořádání chronologie Pavlova života.

Pavel se v Korintu živí řemeslem, stejně jako na jiných místech a věnuje se hlásání evangelia. Jako výraz starostlivosti a péče o nedávno založenou církevní obec v Soluni píše Pavel list, který dnes známe jako 1. list Soluňanům.

Po osmnácti měsících odchází Pavel na krátký čas do Efezu a pak odplouvá do Cesareje. *Odtamtud si zašel nahoru (do Jeruzaléma) a pozdravil církevní obec,* (Sk 18,20) a odešel do Antiochie.

Pavlovu řeč (srov. Sk17, 22-31) lze považovat za jeden z vrcholných textů Skutků. Má však těchto deset veršů nějaké poselství pro nás? Jak by asi Pavel oslovil dnešní svět? „Přátelé, vidím, že máte zájem o dobré věci, vidím, že hledáte a chcete nalézt. Proč ale stavět oltář Neznámému bohu, jako to dělali pohané? Oni ho stavěli, protože se báli, aby na sebe neuvalili hněv nějakého božstva, které neznali a neuctívali. Ten, kterého vám zvěstují, Bůh, který stvořil svět a je Pánem všeho, tento Bůh není od nikoho z nás daleko. Není třeba za ním letět do vesmíru, není třeba se ptát stromů, není třeba používat čísel či karet. Jediné, co je třeba, je ptát se svého srdce. Poctivě se ptát a nebát se odpovědi, protože

Petr Mecl, Řím

(celý text s ilustracemi najdete na stránce farnosti: www.farnostdomazlice.cz)